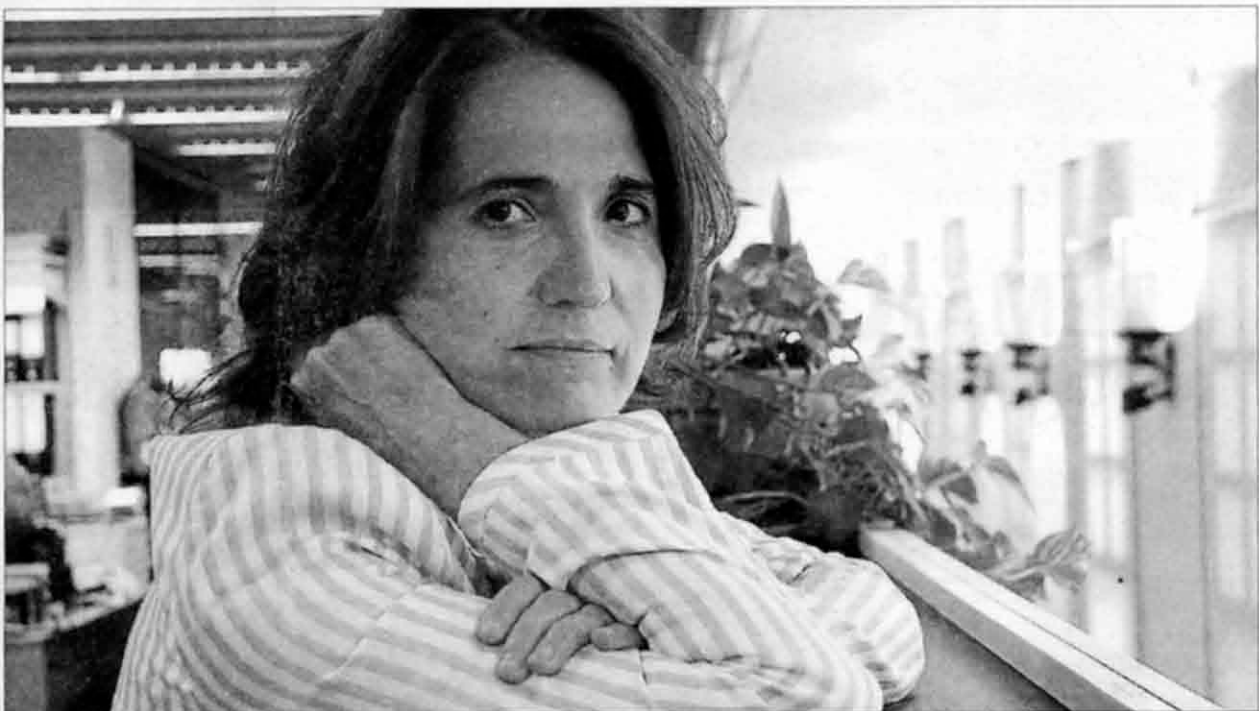

AVUI 07-09-2007

Núria Perpinyà s'ha fixat en els personatges més humils d'un museu ■ JORDI GARCIA

Núria Perpinyà retrata a 'Els privilegiats' l'actual pèrdua de valors amb un agut sentit de l'humor

Somriure perplex

Ada Castells
BARCELONA

A Núria Perpinyà (Lleida, 1961) li agrada escriure de "mons apartats que poden ser paradisiacs, però on l'obsessió també se't pot menjar". Ho va fer a *Un bon error*, a *Una casa per compondre*, a *Mistana*, i ara hi torna amb *Els privilegiats*, tots ells a Empúries.

En aquesta nova novel·la, que està pautaada per diàlegs teatrals, hi explica com els vigilants d'un museu tradicional sobreviuen a la

construcció d'un de nou: "El moll del llibre és com un món antic es perd i passem al món modern".

Si Saramago ho va fer amb uns artesans assetjats per un supermercat a *La caverna*, Perpinyà ho fa amb un museu. El seu to també és de vegades nostàlgic i amb molt sentit de l'humor: "Volia que aquest llibre retratés la vida i la vida té moltes barreges. Pot ser dolorosa i divertida, i utilitzo els dos tons".

Dos tons i moltes llençgues perquè l'escriptora

s'inventa maneres de parlar català ben curioses: "És una forma de dir que la llengua també es modernitza. Cada personatge, com passa al teatre, parla d'una manera identificable".

El protagonista és un vigilant recte i servicial que veu com el món se li desmunta. Entre els seus companys hi ha l'etern optimista que tot s'ho pren bé: "L'exageració dels trets dels personatges segur que ajuda el lector encara que es caigui en l'arquetip. Com que hi ha tants personatges

i tants temes no em convenia complicar les coses".

De fet, tot i la profunditat de Perpinyà, aquestes personatges confereixen un pla de lectura sorprenent i suggerent: "Jo no em considero una autora difícil. De fet, sempre havia tingut la meva mare, una dona que va estar poc escolaritzada, però que llegia molt, com la meva lectora ideal". Per sort, els textos de Perpinyà no han restat en família i molts més tenim l'oportunitat ara de ser els seus lectors ideals. ■